

og så straffes igen, når afvisning finder sted. Det svar har jeg ikke fået.

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg synes, det er meget nemt at svare på, hvorfor man skal have lavere ydelser, når afgørelsen er faldet og man er blevet afvist som asylsøger, dvs. når det er blevet godtgjort, at man faktisk ikke er forfulgt.

Mener fru Anne Baastrup virkelig, at konsekvensløsheden skal herske så totalt i dette samfund, at man, efter at man er blevet afvist og det er godtgjort, at man ikke er forfulgt, bare skal blive i Danmark på ganske de samme vilkår? Er det virkelig den konsekvensløshed, som SF står for?

Med hensyn til forskellen i den første fase er det ikke noget, jeg har fundet på. Sådan er det i en række lande. I Belgien foretog man en kraftig ændring i retning af, at der netop i den første periode var lavere ydelser og ikke arbejdsforpligtelser, arbejdsret osv. Det er der altså en god grund til. Det kan i visse tilfælde være en såkaldt trækfaktor, hvis der er lomme penge, som man kan spare op af og sende hjem osv., mens tiden går. Sådan er verden indrettet, at det desværre kan være en trækfaktor.

Så synes jeg også, der er noget rimeligt i, at man i starten, hvor det er muligt, at man er gået helt forkert – det kan være, at man slet ikke skulle være taget til Danmark; det kan være, at man udmærket ved, at man slet ikke skulle være taget til Danmark – får lidt mindre, end når det er blevet anerkendt, at Danmark er det rigtige sted at behandle ansøgningen.

Til sidst med hensyn til om åbenbart grundløs-proceduren skiller alle fra, som ikke bør have mulighed for at søge asyl i Danmark: Ja, jeg håber da, at det er sådan. Men det er jo ikke et perfekt system. Der er jo nogle, der kommer fra områder, hvor det kan være svært på meget kort tid at afgøre sagen, fordi vi hele tiden skal være på den sikre side. Så fru Anne Baastrup må altså indse, at der er nogle, som kunne spekulere i at gå ud på det almindelige danske arbejdsmarked, som man ikke lige kan putte ind i åbenlys grundløs-proceduren.

Så til spørgsmålet om fængsel, som fru Elsebeth Gerner Nielsen er så optaget af: Når det tages frem nu, skyldes det jo, at vi som noget nyt indfører kontrakter og pligter og belønninger, hvis man lever op til pligter. Det er, for at der

skal blive en arbejdsånd på asylcentre i stedet for en lediggangsånd. Det kunne jo føre til, at der var nogle, der saboterede den nye arbejdsånd, og så er det fornuftigt, at man for en sikkerheds skyld har en mulighed for at flytte en person fra et sted til et andet, hvis vedkommende saboterer.

Hvis vedkommende så ikke vil lade sig flytte, skal det naturligvis være sådan, at man med tvang kan flytte vedkommende hen et tredje sted, og at det kan føre til frihedsberøvelse. Folk er jo kommet for at søge asyl, og så skal Danmark altså også have en vis indflydelse på, hvordan det foregår, mens de søger asyl.

Jeg forstår slet ikke, hvis interesser det er, fru Elsebeth Gerner Nielsen her føler sig kaldet til at varetage. Og jeg forstår ikke hendes iver efter, at det skal være tilladt ikke at rydde op på sit værelse. Er det ikke en fuldstændig afsindig tanke, at der skulle være en asylsøger, der ikke ville rydde op på sit værelse? Det må da være en, der er syg i hovedet, som man ikke kan have til at nedbryde moralen på et asylcenter. Alle skal rydde op på værelset. Hvis de ikke vil, skal det da have konsekvenser. Hvordan kan man ellers være ledelse på sådan et sted?

Fru Elsebeth Gerner Nielsen har jo selv stillet diagnosen, da hun sagde, at det drejer sig om nogle ganske få banditter. Ja, punkt 1: Det drejer sig om nogle ganske få. Punkt 2: Nogle af dem er banditter. Det er just problemet, og det skal vi værne os imod.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kvitterer for, at ministeren nu erkender, at han har citeret Dansk Røde Kors' udtalelse forkert. Det er helt i orden. Der er mange udtalelser, og man kan godt komme til at tage fejl.

Ministeren har ikke helt besvaret spørgsmålet: Hvorfor skal folk straffes i hjemsendelsesfasen, når de medvirker til hjemsendelse, men der blot ikke er en rute hjem, og de kan vende tilbage i overensstemmelse med flygtningekonventionens principper om ro og værdighed?

Disse mennesker med børn skal ned på en lavere ydelse. Hvorfor? De har intet galt gjort, andet end at de troede, de kunne få asyl. De er blevet afvist, de kan ikke komme hjem, de vil gerne. Hvorfor skal de straffes med en lavere ydelse?